

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ  
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ  
ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ  
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ  
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠΙΧΑΙΡΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΑΠΑΖΩΣ

**Τὸ δέκατον περιέχει τὰ περὶ Αἰτωλίαν καὶ τὰς παρακειμένας νῆσους·**  
**ἔτι δὲ Κρήτην πᾶσαν, ἥ καὶ μάλιστα ἐγχρονίζει, υδρεύα τε αὐτῆς**  
**διηγούμενος, καὶ τῶν Κουρήτων, πρὸς δὲ, καὶ τῶν Ἰδαίων Δικτύλων**  
**τὴν ἐν αὐτῇ γένεσιν καὶ τιμῆν καὶ ὄργυα ἐπεξιών· καὶ τὸ ἔδιον**  
**δὲ γένος Στράβων ἀπὸ Κρήτης λέγει· ἔτι δὲ τὰς περὶ Κρήτην νῆ-**  
**σους, πολλὰς οὖσας, ἐν αἷς εἰσὶ καὶ αἱ Σποράδες καὶ τῶν Ευκλά-**  
**δῶν ἔνισι.**

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Ἐπεὶ δὲ ἡ Εὔβοια παρὰ πᾶσαν τὸν παραλίαν ταῦτην παρα- 444.  
βέβληται, τὸν ἀπὸ Σουνίου μέχρι Θετταλίας, πλὴν τῶν  
σκαρων ἐκατέρωθεν, οἷκεῖον ὃν εἴη συνάψαι τοῖς εἰρημένοις τὰ  
περὶ τὴν νῆσον, εἴθ' οὕτω μεταβῆναι πρὸς τε τὰ Αἰτωλικὰ καὶ  
τὰ Ἀκαρνανικὰ, ἀπερ λοιπός ἐστι τῶν τῆς Εύρωπης μερῶν.

§. 2.

Παραμήκης μὲν τούνυν ἐστὶν ἡ νῆσος ἐπὶ χιλίους σχεδόν τι  
καὶ διακοσίους σαδίους ἀπὸ Κηναίου πρὸς Γεραισόν· τὸ δὲ

444. πλάτος ἀνώμαλος, κατὰ δὲ τὸ πλέον ὅσου πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν γαδίων. Τὸ μὲν οὖν Κγγαιόν ἐξι κατὰ Θερμοπύλας καὶ τὰ ἔξω Θερμοπύλῶν ἐπ' ὄλγου· Γεραισὸς δὲ καὶ Πεταλία πρὸς Σούνιον. Γίνεται οὖν ἀντίπορθμος τῇ τε Ἀττικῇ, καὶ Βοιωτίᾳ, καὶ Λοκρίδι, καὶ τοῖς Μαλεῦσι. Διὸ δὲ τὴν σενδητα καὶ τὸ λεχθέν μῆκος, ὑπὸ τῶν παλαιῶν Μάκρις ὡνομάσθη. Συνάπτει δὲ τῇ ἡπείρῳ κατὰ Χαλκίδα μᾶλιστα, κυρτὸν προπίπτουσα πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Αὐλίδα τόπους τῆς Βοιωτίας, καὶ ποιοῦσα τὸν Εὔριπον, περὶ οὐ διὰ πλειόνων εἰρήκαμεν, σχεδὸν δὲ τι καὶ περὶ τῶν ἀντιπόρθμων ἀλλήλοις τόπων κατὰ τε τὴν ἡπειρὸν καὶ κατὰ τὸν νῆσον ἐφ' ἕκατερος τοῦ Εὔριπου τὰ τε ἐντὸς καὶ τὰ ἔκτος. Εἴ δέ τι ἐλλειπται, νῦν προσδιασαφῆσομεν. Καὶ πρῶτον, ὅτι τῆς Εὐβοίας τὰ Κοῖλα λέγουσι τὰ μεταξὺ Χαλκίδος καὶ τῶν περὶ Γεραισὸν τόπων κολποῦται γάρ η παραλία πλησιάζουσα δὲ τῇ Χαλκίδι, κυρτοῦται πάλιν πρὸς τὴν ἡπειρον.

## §. 3.

Οὐ μόνον δὲ Μάκρις ἐκλήθη η νῆσος ἀλλὰ καὶ Ἀβαντίς. Εὐβοιαν γοῦν εἰπὼν ὁ Πομπός, τοὺς ἀπ' αὐτῆς Εὐβοέας οὐδέποτε εἴρηκεν, ἀλλ' Ἀβαντας ἀεί·

Οἱ δὲ Εὐβοιαν ἔχον μένει πνιζόντες Ἀβαντες.

Τῷ δὲ αὐτῷ Ἀβαντας ὅποντο.

Φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ἐξ Ἀβας τῆς Φωκικῆς Θρακίας ὄρμηθέντας ἐποικῆσαι τὸν νῆσον, καὶ ἐπονομάσαι Ἀβαντας τοὺς ἔχοντας αὐτήν· οἱ δὲ ἀπὸ ἥρωνς φασι, καθάπερ καὶ Εὐβοιαν ἀπὸ ἥρωντος· Τάχα δὲ, ὡσπερ Βοὸς αὐλὴ λέγεται τι ἀντρον ἐν τῇ πρὸς [τὸ] Αἴγαιον τετραμένῃ παραλίᾳ, ὃπου την Ίω τεκεῖν φασιν Ἐπαφον, καὶ η νῆσος ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἔσχε τοῦτο τοῦνομα. Καὶ Οὐχ δὲ ἐκκλεῖτο η νῆσος· καὶ ἐγιν ομώνυμον αὐτῇ

τὸ μέγιστον τῶν ἐνταῦθα δρῶν. Καὶ Ἐλλοπία δὲ ὠνομάσθη ἀπὸ 445. Ἐλλοπος τοῦ Ἰωνος· οἱ δὲ Αἴκλου καὶ Κόδου ἀδελφόν φασιν, δε καὶ τὴν Ἐλλοπίαν κτίσαι λέγεται χωρίου ἐν τῇ Ωρίᾳ καλουμένη τῆς Ἰσιαώτιδος πρὸς τῷ Τελεθρίῳ δρει, καὶ τὴν Ἰσίαου προσκήνασθαι, καὶ τὴν Περιάδα, καὶ Κήρυνθον, καὶ Αἰδηψὸν καὶ Όροβιας, ἐν δὲ μακτσίον τὴν ἀψευδέστατον \* ἥν δὲ μαντεῖον καὶ\* τοῦ Σελινουντίου Ἀπολλωνος· μετώκησαν δὲ ἐς τὴν Ἰσίαου εἰς Ἐλλοπιεῖς, καὶ ηὗξον τὴν πόλιν Φιλιζείδου τοῦ τυράννου βιασαρένου μετὰ τὰ Λευτρικά. Δημοσθένης δὲ ὑπὸ Φιλίππου καταστρῆναι τύραννον φησι καὶ τῶν Ωρειτῶν τὸν Φιλιζείδην· οὗτω γάρ ὠνομάσθησαν ὕσερον οἱ Ἰσιαῖς, καὶ ἡ πόλις ἀντὶ Ἰσιαίας Ωρεός. Εὐκοιτίας δὲ ἄθηναίων ἀποκισθῆναι φασι τὴν Ἰσίαου ἀπὸ τοῦ δημου τῶν Ἰσιαέων, ως καὶ ἀπὸ Ἐρετριέων τὴν Ἐρέτριαν. Θεόπομπος δὲ φησι, Περικλέους χειρουργένου τὴν Εὔβοιαν, τοὺς Ἰσιαῖς καθ' ὅμολογίας εἰς Μακεδονίαν μετασῆναι, δισχιλίους δὲ ἔξ αθηναίων ἐλθόντας τὸν Ωρεὸν οἰκήσαι, δῆμον διητα πρότερον τῶν Ἰσιαέων.

## §. 4.

Κεῖται δὲ ὑπὸ τῷ Τελεθρίῳ δρει, ἐν τῷ Δρυμῷ καλουμένῳ πάρο τὸν Καλλαντα ποταμὸν ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς· ὥσε τάχα 446. καὶ διὰ τὸ τοὺς Ἐλλοπιεῖς ὁρείους εἶναι τοὺς προσωκήσαντας, ἐτέθη τοῦτο τῇ πόλει· δοκεῖ δὲ καὶ ὁ Ωρίων, ἐνταῦθα τραφεῖς, οὗτως ὀνομασθῆναι· εὗνοι δὲ τοὺς Ωρείτας, πόλιν ἔχοντας ιδίαν, φασὶ πολεμουμένους ὑπὸ τῶν Ἐλλοπιέων μεταβῆναι καὶ συνοικῆσαι τοῖς Ἰσιαεῦσι· μίαν δὲ γενηθεῖσαν πόλιν ἀμφοτέροις χρήσασθαι τοῖς ὄνομασι, καθάπερ Λακεδαιμονι τε καὶ Σπάρτη ἡ αὐτή. Εἰρηται δὲ, ὅτι καὶ ἐν Θετταλίᾳ Ἰσιαώτις ἀπὸ τῶν ὀνομασθέντων ἐνθένθε ὑπὸ Περραιβῶν ὄνομασται.

## §. 5.

446. Έπει δὲ ἡ Ἑλλονίς τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Ἰσιαίας καὶ τοῦ Ωρεοῦ προστηγάγετο ἥμας ποιήσασθαι, τὰ συνεχή λέγωμεν τοῖς τόποις τούτοις. Εὗτι δὲ τῷ μὲρεῳ τούτῳ τό τε Κήναιου πλησίου, καὶ ἐπ' αὐτῷ τὸ Δῖον, καὶ Ἀθηναῖς αἱ Διαίδες, κτίσμα Ἀθηναίων, ὑπερκείμενον τοῦ ἐπὶ Κῦνον πορθμοῦ ἐκ δὲ τοῦ Δίου Κάσσου τῆς Αἰολίδος ἐπωκίσθησαν. Ταῦτα τε δὴ τὰ χωρία περὶ τὴν Ἰσιαίαν ἔστι, καὶ ἐπὶ Κυρυνθος πολίδιον ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ ἐγγὺς δὲ Βούθρος ποταμὸς· δράστης τῷ κατὰ τὴν Σαλαμῖνα δρει τῷ πρὸς τῇ Ἀττικῇ.

## §. 6.

Κάρυζος δέ ἔστι ὑπὸ τῷ δρει τῇ Ὁχῃ πλησίον δὲ τὰ Στύρα καὶ τὸ Μαρμάριον, ἐν δὲ τὸ λατόμιον τῶν Καρυζίων καύνων, ἵερὸν ἔχον Ἀπόλλωνος Μαρμαρίνου, δῆν διάπλους εἰς Ἀλάς τὰς Ἀραφηνίδας. Ἐν δὲ τῇ Καρύζῳ καὶ ἡ λέθος φύεται ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τὰ ὑφη χειρόμοστρα γίνεσθαι, ρυπωθέντα δὲ εἰς φλόγα βαλλεσθαι καὶ ἀποκαθαιρεσθαι τὸν πῖνον τῇ πλύσει παραπλησίως ὠκίσθαι δὲ τὰ χωρία ταῦτα φασιν ὑπὸ τῶν ἐκ Τετραπόλεως τῆς περὶ Μαραθῶνα καὶ Στερεῶν κατεστράψη δὲ τὰ Στύρα ἐν τῷ Μαλισκῷ πολέμῳ ὑπὸ Φαιόδρου, τοῦ Ἀθηναίων στρατηγοῦ. Την δὲ χώραν ἔχουσαν Ἐρετριεῖς. Κάρυζος δέ ἔστι καὶ ἐν τῇ Λακωνικῇ τόπος τῆς Αἴγυνος πρὸς Ἀρκαδίαν, ἀφ' οὗ Καρύζοιν οἶνον Ἀλκυμὰν εἴρηκε.

## §. 7.

Γεραιζὸς δὲ ἐν μὲν τῷ Καταλόγῳ τῶν νεῶν οὐκ εἴρηται· μέμνηται δὲ ὁ Ποιητὴς ὅμως αὐτοῦ,

εἰς δὲ Γεραιζὸν

Ἐνύχιαι κατέγοντο,

καὶ δῆλοι, διέτι τοῖς διαιρουσιν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀτ- 446.  
τοκὸν ἐπικαιρίως κεῖται τῷ Σουνίῳ πλησιάζου τὸ χωρίον· ἔχει  
δὲ Ἱερὸν Ποσειδῶνος ἐπισημότατον τῶν ταύτῃ, καὶ κατοικίαν  
ἀξιόλογουν.

## §. 8.

**Μετὰ** δὲ τὸν Γεραισὸν Ἐρέτρια, πόλις μεγίστη τῆς Εὐβοίας  
μετὰ Χαλκίδα· ἐπειδὴν οὐ Χαλκίς, μητρόπολις τῆς νήσου τρόπου  
των, ἐπ’ αὐτῷ τῷ Εὔριπῳ ὁδρυμένη· ἀμφότεραι δὲ πρὸ τῶν  
Τρωϊκῶν ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκτίσθαι λέγονται καὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ  
Ἄιδιος καὶ Κόθος, ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμηθέντες, οὐ μὲν τὸν Ἐρέτριαν 447.  
ἔχεισε, Κόθος δὲ τὴν Χαλκίδαν καὶ τῶν Αἰολέων δέ τινες ἀπὸ  
τῆς Πενθίλου στρατιᾶς κατέμειναν ἐν τῇ νήσῳ· τὸ δὲ παλαιόν  
καὶ Ἄραβες, οἱ Κάδμιων συνδιαβάντες. Αἱ δὲ οὖν πόλεις αὗται,  
διαφερόντως αὐξηθεῖσαι, καὶ ἀποικίας ἐζειλαντίσιολόγους εἰς  
Μακεδονίαν. Ἐρέτρια μὲν γάρ συνώκισε τὰς περὶ Παλλήνην  
καὶ τὸν Ἄρδα πόλεις· οὐ δὲ Χαλκίς τὰς ὑπὸ Όλύνθῳ, ἃς Φί-  
λιππος διελυμάνατο. Καὶ τῆς Ἰταλίας δὲ καὶ Σικελίας πολλὰ  
χωρία Χαλκιδέων ἐσίν. Ἐσαλησαν δὲ αἱ ἀποικίαι αὗται,  
καθάπερ εἴρητεν Ἀριστοτέλης, ἵνακα τὸν Ἰπποβοτῶν καλουμένη  
ἐπεκράτει πολιτείᾳ προέστησαν γάρ αὐτῆς ἀπὸ τιμημάτων ἄν-  
δρες ἀριστοκρατικῶς ἀρχοντες. Κατὰ δὲ τὴν Ἀλεξανδροῦ δια-  
βασιν καὶ τὸν περίβολον τῆς πόλεως ηὔξησαν, ἐντὸς τείχους  
λαβόντες τὸν τε Κάνηθον, καὶ τὸν Εὔριπον· ἐπιεισάσαντες τὴν  
γεφύρα πύργους, καὶ τείχος καὶ πύλας.

## §. 9.

Τέρκειται δὲ τῆς τῶν Χαλκιδέων πόλεως τὸ Λιγλαντον  
καλούμενον πεδίον. Ἐν δὲ τούτῳ Θερμῶν \*τε\* ὑδάτων εἰσὶν  
ἐκβολαὶ πρὸς Θεραπείαν νόσων εὑφυεῖς, οἵς ἐχρήσατο καὶ

447. Σύλλας Κορυνίλιος, ὁ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμών. Καὶ μέταλλονδ'. ὑπῆρχε Θαυμασὸν χαλκοῦ καὶ σιδήρου κοινὸν, ὅπερ οὐχ ἴσοροῦσαν ἄλλαχον συμβαῖνον· νυνὶ μέντοι ἀμφότερα ἐκλέλοιπεν. Εἶτα δὲ καὶ ἀπασα μὲν ἡ Εὔβοικ εὔσεισος, μᾶλιςα δ' ἡ περὶ τὸν πορθμὸν, καὶ δεσχομένη πνευμάτων ὑποφοράς, καθάπερ καὶ ἡ Βοιωτία, καὶ ἄλλοι τόποι, περὶ ὃν ἐμηῆσθημεν διὰ πλειόνων πρότερον. Τὸ πόδε πάθους καὶ ἡ ὄμώνυμος τῇ μῆσῷ πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἵστι μέμνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Ποντίῳ Γλαύκῳ.

Εὔβοιδα καμπὶν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς  
Ἄκτην, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀστλίου Δίχα.

Χαλκίς δὲ ὄμωνύμως λέγεται καὶ ἐν Αἰτωλίᾳ

Χαλκίδα τ' ἀγγιαλον, Καλυδῶνά τε πετρήσσαν,  
καὶ ἐν τῇ νῦν Ἡλείᾳ.

Βάν δὲ παρὰ Κρουνούς καὶ Χαλκίδα πετρήσσαν,  
οἵ περι Τηλέμαχον ἀπιόντες παρὰ Νέγορος εἰς τὴν φίκειαν.

### §. 10.

Ἐρετριέας δ' οἱ μὲν ἀπὸ Μακίσου τῆς Τριφυλίας ἀποικισθῆναι φασιν ὑπὸ Ἐρετριέως· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Αἴθινησσος Ἐρέτριας, ἡ νῦν ἐστιν ἀγορά. Εἶτα δὲ καὶ περὶ Φάρσαλον Ἐρέτρια. Εὖ δὲ τῇ Ἐρετρικῇ πόλις ἡν Ταμύναι, ἱερὰ τοῦ Απόλλωνος· Ἀδμῆτου δὲ ἰδρυμα λέγεται τὸ ιερὸν, παρ' ὃ θητεῦσσαι λέγουσι τὸν θεὸν αὐτὸν, πλησίον τοῦ πορθμοῦ· Μελανῆς δὲ ἐκάλειτο

448. πρότερον ἡ Ἐρέτρια καὶ Αρότρια. Ταύτης δὲ εἶτι κώμη ἡ Αμάρυνθος, ἀφ' ἑπτακαταστάσιον τοῦ τείχους. Τὴν μὲν οὖν ἀρχαίαν πόλιν κατέσκαψαν Πέρσαι, σαγηνεύσαντες, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, τοὺς ἀνθρώπους τῷ πλήθει, περιχυθέντων τῶν βαρβάρων τῷ τείχει· καὶ δεικνύουσιν ἔτι τοὺς θεμελίους· καλοῦσι δὲ παλαιάν Ἐρέτριαν· ἡ δὲ νῦν ἐπέκτισαν. Τὴν δὲ δύναμιν τὴν Ἐρε-

τρέων, οὐκ ἔσχον πρότερον, μαρτυρεῖ τὸ γῆλον, οὐκ ὀλέσθησάν ποτε 448. ἐν τῷ ἵερῷ τῆς Ἀμαρυνθίας Ἀρτέμιδος· γύρωπται δὲ ἐν αὐτῇ, τρισχυλίοις μὲν ὅπλίταις, ἑξακοσίοις δὲ ἵππεῦσιν, ἔξικονται δὲ ἄρμασι ποιεῦν τὴν πομπήν· ἐπῆρχον δὲ καὶ Ἀνδρίσιν, καὶ Τηνίων, καὶ Κείων, καὶ ἄλλων νήσων. Ἐποίους δὲ ἔσχον ἃπ' Ἡλίδος, ἀφ' οὐ καὶ τῷ γράμματι τῷ ᾧ πολλῷ χρο- σάμενοι οὐκ ἐπὶ τέλει μόνου τῶν βουλεύσων, ἄλλος καὶ ἐν μέσῳ, κεκαρμώδηνται. Εἰς δὲ καὶ τὴν Οίχαλία κώμη τῆς Ἐρετρικῆς, λείψανον, τῆς ἀναρρέεσσης πόλεως ὑπὸ Ἡρακλέους, διώνυμος τῇ Τραχωίᾳ, καὶ τῇ περὶ Τρύπην, καὶ τῇ Ἀρκαδίῃ, οὐκ Ἀνδανίσιν οἱ ὥστεροι ἐκαθεσαν, καὶ τῇ ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ τοὺς Εὔρυτάνους.

## §. 11.

Νυνὶ μὲν οὖν ὁμολογουμένως η̄ Χαλκίς φέρεται τὰ πρωτεῖα, καὶ μητρόπολις αὕτη λέγεται τῶν Εὐβοέων· δευτερεύει δὲ η̄ Ἐρέτρια. Άλλας καὶ πρότερον αὗται μέγα εἶχον ἀξίωμα καὶ πρὸς πόλεμον, καὶ πρὸς εἰρήνην, ὡς καὶ φιλοσόφοις ἀνδράσι. παρασχεῖν διαγωγὴν ἡδεῖσαν καὶ ἀπόρυνθον. Μαρτυρεῖ δὲ τη̄ τῶν Ἐρετριῶν φιλοσόφων σχολὴ τῶν περὶ Μενέδημου ἐν τῇ Ἐρετρίᾳ γενομένη, καὶ ἔτι πρότερον η̄ Ἀριστοτελούς ἐν τῇ Χαλκίδι διατριβῇ, δπου καὶ κατέλυσε τὸν βίον.

## §. 12.

Τὸ μὲν οὖν πλέον ὠμολόγουν ἄλλητοις αἱ πόλεις αὗται· περὶ δὲ Ληλάντου διενεχθεῖσαι, οὐδὲ οὗτως τελέως ἐπαύσαντο, ὡς τῷ πολέμῳ κατὰ αὐθαδεῖσαν δρᾶν ἔκαστα, ἄλλας συνέθεντο, ἐφ' οὓς συστήσονται τὸν ἀγῶνα. Δηλοῖ δὲ καὶ τοῦτο ἐν τῷ Ἀμαρυνθίῳ γῆλη τις, φράζουσα μὴ χρῆσθαι τηλεβόλοις. Καὶ γάρ δὴ καὶ τῶν πολεμικῶν ἐνῶν καὶ τῶν ὀπλισμῶν οὐδὲν οὔτ'

## 236 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

448. ἐξὸν, οὐτ' ἦν ἔθος [καθεισώς]. ἀλλ' οἱ μὲν τηλεβόλοις χρῶνται,  
καθάπερ οἱ τοξόται, καὶ οἱ σφενδονῆται καὶ οἱ ὄπουντιζαί· οἱ δὲ  
ἀγχέμαχοις, καθάπερ οἱ ξίφει καὶ δόρατι τῷ ὄρεκτῷ χρώμενοι.  
Διττὸν γάρ τὸν δοράτων χρῆσις, η μὲν ἐκ χειρὸς, η δὲ ὡς  
παλτοῖς· καθάπερ καὶ ὁ κοντὸς ἀμφοτέρας τὰς χρείας ἀπο-  
δίδωσι· καὶ γάρ συσάδην, καὶ κοντοβολούντων· διπερ καὶ η  
σάρισσα δύναται, καὶ ὁ ὑσσός.

### §. 13.

**Οἱ δὲ Εὔβοεῖς ἀγαθοὶ ὑπῆρξαν πρὸς μάχην τὸν σαδίσαν, η  
καὶ συσάδην λέγεται καὶ ἐκ χειρὸς. Δόρασι δὲ ἔχρωντο τοῖς  
ὄρεκτοῖς, ὡς φησιν ὁ Ποιητής·**

449. **Αἰχμηταὶ, μεμαῶτες ὄρεκτῆσι μελίηστ  
Θώρηκας ρήσσειν·**

ἄλλοιων ἵσως ὅντων τῶν παλτῶν, οἷσαν εἶκός εἶναι τὸν Πη-  
λαίσδα μελίην, ην, ὡς φησιν ὁ Ποιητής,  
οἵσις ἐπίσατο πῆλαις Ἀχιλλεύς.

**Καὶ ὁ εἰπὼν,**

Δουρὶ δὲ ἀκοντίζω, ὅσου οὐκ ἄλλος τις ὀἶστος,  
τῷ παλτῷ λέγει δόρατι. Καὶ οἱ μονομαχοῦντες τοῖς παλτοῖς  
χρώμενοι δόρασιν εἰσάγονται πρότερον, εἴτα ἐπὶ τὰς ξίφη βα-  
δίζοντες· ἀγχέμαχοι δέ εἰσιν, οὐχ οἱ ξίφει χρώμενοι μόνον,  
ἄλλα καὶ δόρατι ἐκ χειρὸς, ὡς φησιν·

Οὕτοις ξυστῷ χαλκήρει, λῦσε δὲ γυῖα.

Τοὺς μὲν οὖν Εὔβοέας τούτῳ τῷ τρόπῳ χρωμένους εἰσάγεται  
περὶ δὲ Λοκρῶν τὰναυτία λέγει, ὡς,

Οὐ γάρ σφιν σαδίης ὑσμάνης ἔργα μέμπλεν·  
Άλλ' ἄρα τόξοισι καὶ ἔνσρόφῳ οἵσις ἀντῷ  
ἴλιον εἰς ἄμ' ἔποντο.

Περιφέρεται δὲ καὶ χρησμὸς ἐκδοθεῖς Αἰγαῖσιν.

449.

Ἴππου Θεσσαλικὴν, Δακεδαψικούν δὲ γυναικα,  
Ἄνδρας δὲ, οἱ πίνουσιν υδωράς οἱρῆς Ἀρεθούσης·

τοὺς Χαλκιδέας λέγων ὡς ἀρίστους· ἐκεῖ γὰρ ἡ Ἀρεθούσα.

### §. 14.

**Eisὶ** δὲ νῦν Εὐβοῖται ποταμοὶ Κιρεὺς καὶ Νηλεὺς· ὃν, ἀρ' οὖν μὲν τὰ πάνουτα πρόβατα λευκὰ γίνεται, ἀρ' οὖν δὲ μελανα. Καὶ περὶ τὸν Κραθὺν δὲ εἴροται τοιοῦτόν τι συμβαῖνον.

### §. 15.

Τῶν δὲ ἐκ Τροίας ἐπανιόντων Εὐβοέων τινὲς, εἰς Ἰλλυριοὺς ἐκπεσόντες, μεταβαίνοτες οἶκαδε διὰ τῆς Μακεδονίας περὶ Ἑδεσσαν ἔμειναν, συμπολεμήσοντες τοῖς ὑποδεξαμένοις, καὶ ἔκτισαν πόλιν Εὐβοιαν. Ήν δὲ καὶ ἐν Σικελίᾳ Εὐβοια, Χαλκιδέων τῶν ἐκεῖ κτίσμα, ἦν Γέλων ἔξανέστηπε, καὶ ἐγένετο φρούριον Συρακουσῶν καὶ ἐν Κερκύρᾳ δὲ καὶ ἐν Λήμυνῳ τόπος ἦν Εὐβοια καὶ ἐν τῇ Ἀργείᾳ λόφος τις.

### §. 16.

Ἐπεὶ δὲ τοῖς Θετταλοῖς καὶ Οιταλοῖς τὰ πρὸς ἐσπέραν Αἰτωλοὶ καὶ Ἀκαρναῖοι εἰσὶ \*καὶ Ἀθαραῖοι\*, εἰ χοὶ καὶ τούτους Ἑλληνας εἰπεῖν, λοιπὸν ἐξηγήσασθαι περὶ τούτων, ἵνα ἔχωμεν τὴν περίοδον ἀπασσαν τὴν τῆς Ἑλλάδος προσπεῖναι δὲ καὶ τὰς μῆσους τὰς προσχώρους μᾶλιστα τῇ Ἑλλάδι καὶ οἰκουμένας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, οἵσας μὴ περιωδεύκαμεν.